

Roskilde d. 1. August 2016

En beretning om 22 års (1991-2012) kombineret baneskydning og skovtur i Roskilde & Omegns Fugleskydningselskabs historie.

I det herrens år 1991 besluttede bestyrelsen på initiativ af dengang afgåede formand for bestyrelsen, Knud Jørgen Hansen, nyvalgt (1990) skydeudvalgsformand Bennie Hansen og nyvalgt (1991) bestyrelsesmedlem Per Handberg at gennemføre en kombineret skydning og skovtur med damer på skydebanen i Boserup Skov. Roskilde Skytteforening og Gl. Roskilde Amts Garderforening havde i mange år brugt denne 200 meter bane. Skydebanen var smukt beliggende med standplads for skytterne tæt ved strandkanten / Kattinge Vig og målområdet placeret på den anden side af vigen på Parcelgårdens jorder. Skydebanen var tinglyst – så vidt jeg husker - i 1860'erne.

Dagen for arrangementet blev fastlagt til d. 13. Juni 1991. Den ordinære konkurrence skydning blev gennemført med Otterup rifler, cal. 6,5 x 55 udlånt af Roskilde Skytteforening og Gl. Roskilde Amts Garderforening.

For at sætte lidt ekstra kolorit på arrangementet havde jeg med en tidligere løjtnantskammerat Ole Frantzen, senere Direktør for Tøjhusmuseet i København, fået aftalt at "Snaphanerne" mødte op med rifler fra tidligere tider.

For 10,- kr. pr. skud kunne vi prøve at skyde på 200 meter banen med:

Gevær M 1889(M 89). Bagladegevær. Den danske hærs primære infanterivåben fra 1889 til 1950. Kaliberen var 8 x 58 RD(Randtænding). Repetergevær.

Remington bagladegevær model 1867(M 1867). Kaliber 11,44 (cal. 45) med randtænding. Anvendt i det danske forsvar og efterhånden udskiftet med M 89. De sidste udskiftet i 1940. I alt leveret til det danske forsvar 71.551 stk. Heraf 30.551 produceret i Danmark.

Forladere fra før 1864. Specielt forladerne gjorde indtryk. Stort brag og masser af røg. I øvrigt var træfsikkerheden på de 200 meters afstand overraskende god.

Ud over skyderiet havde Peter Thomas Larsen, Bryggerhesten, sammen med Franz Goldbach sørget for borde, stole, parasoller og grill til pølser og bøffer.

Bestyrelsesmedlem Gunnar Løgstrup Poulsen, Rutebilkiosken sørgede for vin, øl og vand. Se i øvrigt "vedhæftede" indbydelse til arrangementet !

Arrangementet var en succes, men ingen roser uden torne.

Den relativt nye ejer af Parcelgården, hr. Tage Nielsen, var stærkt utilfreds med vort initiativ. Inden skydningen var der rettet henvendelse til Tage Nielsen, som godt nok gjorde indsigelse mod arrangementet, men på foranledning af rådslagning med vor skydebroder, advokat Allan Ohms, blev vi enige om at ignorere indsigelsen, da der var tinglysnings ret på skydebanen.

Under skydningen dukkede Tage Nielsen pludseligt op og forlangte at skydningen skulle stoppe. Politiet blev tilkaldt, men efter at tinglysningspapiret var fremvist og en detalje med en manglende "skydekugle" løst, besluttede politiet at skydningen kunne fortsætte. Men Tage Nielsen "strakte ikke våben" ! Han lod sin forvalter drive køer frem og tilbage foran mål området, så skydningen midlertidigt måtte stoppes. Til sidst opgav Tage Nielsen dog (eller også gjorde køerne) og dagens skydning blev gennemført.

Men denne skydning blev den sidste på den gamle smukt beliggende skydebane. Tage Nielsen fjernede hele målområdet faciliteter og dermed var det slut !!!!

Herefter var "gode råd dyre":

Vi opgav ikke så let. Anden mulighed måtte findes !

Via mine jagtrelationer til Ryegård Gods tog jeg kontakt med skytten på Ryegård Gods, min mangeårige jagtkammerat Kjeld Larsen og Greve Niels Schell, som begge sad i bestyrelsen for kreds 9 i hedengangne Dansk Jagtforening, hvor jeg var formand for kreds 9.

De accepterede at Ryegård skydebane måtte anvendes af vort selskab til en kombineret skydning på 100 meter bane og skovtur med damer.

Der blev skudt med Otterup rifler cal. 6,5 x 55 og salonrifler cal. 22 (tilbud til damerne, hvis cal. 6,5 x 55 var for tung og bragede for meget).

Det foregik stadig i selskabets regi, men efter et par år, var der et mindre underskud i kassen. Omkostningerne til baneleje, ammunition, hjælpere m.m. var

faste og indtægterne afhang af deltager antallet, som var skønnet. Derfor et mindre underskud et år. Daværende formand for selskabet kunne ikke lide underskud. Derfor påtog jeg mig at køre arrangementet i eget regi. Underskud blev undgået fremover, idet deltager gebyret først blev fastlagt på dagen, når deltager antallet var kendt. Mod slutningen af perioden overgik arrangementet igen til selskabet !

Årlige skydning på Ryegård Gods kørte fra 1992-2012. Mod slutningen begyndte deltagerantallet at dale og i 2012 var der kun 14 deltagende skytter. Dermed var der ikke økonomisk basis for at fortsætte. Dertil kom at skytte Kjeld Larsen nærmede sig pensionsalderen og det blev sværere at skaffe hjælpere til afviklingen af skydningen.

I 2013 gjorde vi et sidste forsøg på at rette op på deltagerantallet. Derudover foreslog vi at ændre konceptet således at der blev tale om kun skydning og ingen damer/frokost. Betingelsen for at gennemføre projektet var at vi minimum skulle være 20 skytter. Dette tal opnåede vi ikke og ballet var forbi !

Konklusion:

I sidste vers af vor sang for skytterne står i første linie: Nu står riflen fromt i kroen osv.

Sådan er det ! Danske mænd er ikke hvad de har været og der er gået facebook og blevask i den !!!

Må jeg gøre afdøde modstandsmand, gods- og savværksejer (Overgaard/Junckers savværk) Flemming Junckers titel for sin sidste bog til mine ord:

Men morsomt har det været !!!!

Med broderlig hilsen

Per Handberg